

INNTA FIENDENS PORTER

 God morgen alle sammen. Og glad for å være tilbake i tabernaklet igjen denne morgenen, for å be for de syke i dag. Det er, vanligvis prøver vi å komme inn, av og til, og—og be for menneskene som kommer inn fra de forskjellige stedene, for bønn.

Og nå drar vi ganske snart, nå, for møtene i California og vestkysten. Og vi ber inderlig om deres bønner, om at Himmelen Gud vil være barmhjertig mot oss der og gi oss herlige møter.

Kom akkurat hjem i går, eller i går kveld, rettere sagt, sent. Og i går var en av de . . . Vel, i forgårs, og i går, var en av de store merkedagene i livet mitt. Der, jeg kjenner minst to personer, eller tre, i bygningen som var vitne til at Herren kom ned i går. Og en stor, fantastisk ting fant sted, som jeg ikke har tid til å fortelle dere om denne morgenen. Men kanskje neste søndag morgen, før vi drar, har jeg kanskje tid, i Budskapet, til å—å fortelle dere det. Om Herren vil, vil jeg være nede, i det minste for å be for de syke, søndag morgen. Vi vil kanskje reise rundt klokken tolv, hvis mulig, til San Jose-møtet i San Jose, California. Og hvis du har noe familie i nærheten, på vestkysten der, det er, tror vi, kanskje kommer til å være den stunden jeg har ventet på, så lenge, at endringen i min tjeneste kommer. Og det er så nært, jeg trodde det skulle skje i går. Og jeg tror det er like før det skjer nå, og det vil være langt utover alt vi noensinne har sett eller hørt, ennå. Nå, husk, det er SÅ SIER HERREN. Ser du? Og derfor bare forventer vi det, når som helst.

Og vi skal ha møtet nå på messeområdet. Jeg tror det er riktig, ikke sant, Gene? På messeområdet i San Jose, California. Og det vil være et ti-dagers møte, fra 20. til 29., i—i San Jose. Nå, bare husk på oss og be for oss.

Nå har vi omtrent, hvis vi kommer oss ut i tide, omtrent en og en halv time nå, som vi skal begynne våre møter for å be for de syke og bringe ut Ordet. Jeg har valgt, denne morgenen, et lite Skriftsted, to steder i Bibelen, å tale om.

Men før vi taler, la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk, for bønn.

² Høyst nådige Gud, vi nærmer oss ydmykt Din nådens trone denne morgenen, som uverdige barn, men kommer med en uforfalsket tro på Gud, som ble gitt oss av Den Hellige Ånd, og Hans evige Nærvær med oss. Og ved et løfte fra Herren Jesus, at hvis vi ville komme ydmykt og be om noe i Hans Navn, ville vi få vår bønn oppfylt. Derfor ser vi ikke tilbake på vår fortjeneste, fordi vi har ikke noe av det, men vi ser tilbake på Golgatas fortjeneste, der vår nåde ble gitt oss villig av Guds Sønn. Og vi

kan knapt holde tilbake tårene som ville renne nedover halsen vår, når vi tenker på oss, de uverdige menneskene, og hvordan Han ved Sin nåde der på Golgata gjorde det for oss, slik at vi kunne bli brakt så nær Gud, ja til og med til slektskap. Og nå er vi Hans sønner og døtre.

³ Og vi kommer denne morgenen, Herre, under dette lille taket, for å innvie oss selv og til tjeneste, bekjenner våre synder, og—og i Guddommelig tilbedelse. Vi stoler på at Du vil være med oss og gi oss en åndelig innsikt om Ditt nære komme, slik at vi kan forberede våre hjerter daglig for den store begivenheten som har blitt ventet på i tusenvis av år. Sannelig hele naturen stønner og gråter etter å bli forløst. Og vår ånd i oss, Herre, bekjenner stadig, at: “Vi er pilegrimer og fremmede, og dette er ikke vårt hjem, men vi søker en Stad som har Gud til Byggmester og Skaper.” Vi venter på at den store stunden skal komme.

⁴ Herre, vi vil være oppmerksomme på at disse møtene, når vi samles her, ber vi for Dine barn som er syke og plaget. Og vi ber om at Du vil møte oss i dag på en helt spesiell måte, for å helbrede all sykdom og plager blant oss. Og det kan være, Herre, at dette løftet som jeg nettopp har snakket om tidligere, i møtet med Deg der i går, rett etter morgengry, og hvordan Du bekreftet det om og om igjen. Og vi føler at stunden er veldig nær. Og må dette være dagen, Herre, da det vil skje, at Du vil forandre tjenesten, Herre, til noe som vil være mer nådig mot Ditt folk.

⁵ Og nå, Fader Gud, vil vi ikke bare be for disse her, men for de som er spredt ut over hele verden, som er trengende, både åndelig og fysisk. Gi dem, Å Herre, deres hjerters ønsker, for Dine barn strever i disse dager. Undertrykkelsen fra fienden er så sterk, men Du er sterkere. For det er skrevet: “Større er Han som er i dere, enn han som er i verden.” Ved dette seirer vi. Tal til oss gjennom Ditt skrevne Ord. Og når vi drar denne morgenen, må vi si som de som gikk fra Emmaus: “Brant ikke våre hjerter i oss da Han snakket til oss langs veien?” Vi ber om det i Jesu Navn, Han som ga løftet. Amen.

⁶ Jeg leser nå fra to steder i 1. Mosebok. Det ene som vi finner i det 24. kapitlet, som begynner med det 56. verset, lyder slik.

Men han sa til dem: Heft meg ikke nå når HERREN har latt meg lykkes på ferden. Send meg av sted, så jeg kan dra til min herre.

Da svarte de: Vi skal rope på den unge kvinnen og spørre henne selv.

Så ropte de på Rebekka og sa til henne: Vil du dra med denne mannen? Og hun sa: Jeg vil dra.

Da sendte de Rebekka av sted sammen med sin søs- . . . sin søster, og hennes fostermor og Abrahams tjener, . . .

De velsignet Rebekka og sa til henne: Vår søster, må du bli mor til titusener, og må din slekt innta portene til dem som hater dem.

7 Og i 1. Mosebok 22, 15. vers, leser vi.

Da ropte HERRENS Engel til Abraham fra Himmelen for andre gang,

og sa: Ved Meg selv har Jeg sverget, sier HERREN, fordi du har gjort dette, du ikke sparte . . . sparte din egen sønn, din enbårne,

skal Jeg rikelig velsigne deg og gjøre din slekt tallrik som stjernene på . . . himmelen og sanden . . . på havets strand. Og din slekt skal innta sine fienders porter.

I din slekt skal alle folkeslag på jorden velsignes, fordi du har adlydt Min røst.

8 Må nå Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Hans Ord. Nå vil jeg gjerne ta, hvis det skal kalles en tekst, emnet mitt denne morgenen er først: "Testing før lovede porter." Og emnet er: *Innta fiendens porter.*

9 Gud hadde satt patriarken på prøve, fordi Han hadde gitt ham et løfte. Og når Gud gir et løfte, vil Han være sikker på at denne personen er verdig løftet, før Han oppfyller det Han sa eller det Han lover. Så Abraham hadde blitt lovet at gjennom hans ætt skulle hele verden bli velsignet, at han skulle få en sønn. Og denne sønnen, ut fra ham skulle komme en ætt som ville velsigne hele jorden. Og Abraham var syttifem år gammel da løftet ble gitt ham; og Sara, hans hustru, var sekstifem år gammel. Men Bibelen forteller oss at Abraham ikke tvilte på Guds løfte i vantro, men var sterk og priste Gud. Og Gud prøvde ham gang på gang, men han hadde kommet til den siste testen før velsignelsen skulle finne sted.

10 Og slik er det med hele Abrahams Ætt. Gud gir oss den siste testen rett før Han gir løftet. Og hvis det var mulig, ville jeg gjerne sagt noe her, personlig, men jeg vil la det være. Den siste testen, for å se hvordan du vil reagere på den. Og da Han hadde gitt Abraham denne testen, fant Han Abraham like trofast som han var da han begynte. For en velsignelse det ville være denne morgenen hvis vi som tar Hans løfte om helbredelse, ville stå like trofast som vi gjorde da vi sto her og tok imot det. Uansett hva legen sa, stå like trofast.

11 Og da han gjorde dette, og ikke holdt tilbake sin eneste sønn, men var i ferd med å stikke kniven inn i Isaks bryst, for å ødelegge sitt vitnesbyrd. Han hadde vitnet over hele den kjente jorden som han kjente til, at han skulle få denne sønnen. Og så da sønnen kom, ble han bedt om å gjøre helomvending og ødelegge det eneste håpet han hadde for at hans vitnesbyrd skulle bli oppfylt. Og da Gud så at han var trofast mot den troen han hadde på Gud,

så Gud ut fra himmelen, og Han sa: “Jeg har sverget ved Meg Selv at Jeg vil velsigne deg og gjøre deg tallrik, og din ætt skal innta fiendens porter.” For et løfte!

¹² Og Rebekka, som skulle bli mor til denne kjente, lovede, ventede sønnen, da hun ble kalt til den siste testen, av en fremmed mann som hun aldri hadde sett før. Hun så bare Den Hellige Ånds gjerninger. Og da foreldrene hennes ikke helt klarte å bestemme om hun skulle gå med denne fremmede eller ikke, for å bli kona til en mann hun aldri hadde sett, ble hun brakt til den siste testen. “Vi henter piken og lar henne snakke. Vi får høre fra hennes munn om hun vil dra, ja eller nei.”

¹³ Det er slik det kommer til hele Guds Ætt. Det må være din munn. Gud vil høre fra deg.

¹⁴ Så da hun ble satt på prøve, nølte hun ikke et øyeblikk. Hun sa: “Jeg vil dra.” Jeg liker det. Ikke: “La meg få bestemme meg. La meg tenke gjennom det.” Hun var fullstendig overbevist. Det er menneskene som Gud kan bruke, når du er fullstendig overbevist om at Gud vil holde Sitt løfte. Sa: “Jeg vil dra.”

¹⁵ Og hennes familie da, så salvet, visste det kanskje ikke, men de profeterte mens de la hendene på sin søster og sin datter; denne vakre, unge jødiske jenta, da de satte henne på kamelen og sendte henne til et fremmed land, blant fremmede mennesker. Men det var Noe over dem. De sa: “La din ætt innta fiendens port. Må du bli mor til tusenvis av millioner.”

¹⁶ Og, i dag, er denne rasen av mennesker og Guds folk spredt til alle kanter, rundt om i verden. I oppstandelsen vil de være som Himmelens stjerner, idet de klare lysene inntar sin stilling, mens de farer gjennom himmelen. Og når de kommer, vil de være som havet ved . . . eller sanden på havets strand. Det vil være tusenvis av millioner av dem.

¹⁷ “Din ætt skal innta fiendens port.” Det er Guds svorne løfte, “Abrahams ætt.”

Så, ved Hans Hellige Ånd, så de at moren også skulle være en del av sønnen, fordi de er en del av kjødet. Så, Den Hellige Ånd som virket gjennom disse menneskene, sa: “Han . . . La din Ætt innta fiendens port.” Da sverget Gud på at Han ville innta fiendens port, hvilken stilling setter det da den levende Guds Menighet i?

¹⁸ Vi er Abrahams Ætt. For vi, som er døde i Kristus, vi er, tar del i Abrahams Ætt og er arvinger med ham, under det samme svorne løfte. Vi er Abrahams Ætt, og er arvinger til hvert løfte som ble gitt ham. Men når prøvelsene kommer, er det der vi mislykkes. Men jeg tror ikke at Abrahams sanne Ætt vil mislykkes. De vil stå like modige og trofaste som Abraham gjorde.

¹⁹ Nå ser vi at Gud ikke kan si noe eller—eller gi noe løfte med mindre Han vil oppfylle det. Han må gjøre det for å være

Gud. Mange år senere, da dette samme folket, det lovede folk, Abrahams Ætt var på reise, på vei til et—et lovet land, var det en port som sto, og opp imot ham, og det var hans egen bror, Moab, som sa: “Du vil ikke krysse landet mitt. Jeg skal sørge for at du ikke krysser landet mitt.”

²⁰ Han sa: “Hvis kyrne våre spiser opp noe av gresset ditt eller hvis de drikker noe av vannet ditt, skal vi betale deg for det.”

Men han sa: “Du vil ikke krysse dette landet.”

²¹ Men Guds løfte sto fast. Så gikk de og hentet profeten sin, Bileam, og førte ham ned for å forbanne folket. Og her er hva han sa. De prøvde å vise ham den verste delen av den velsignede ætten, men Gud viste ham den beste delen av den. Han sa: “Hver den som forbanner Israel, skal være forbannet, og den som velsigner ham, skal bli velsignet.” Og sperringene ble lagt ned og Israel gikk over slettene. Gud lovet at han ville innta fiendens port.

²² Senere, i årenes løp, kom det en som het Daniel, som var på linje med denne Kongelige Ætten, og på linje med løftene, fordi han var Abrahams Ætt. Og Gud hadde utvalgt ham før verdens grunnvoll ble lagt, til å være Hans profet, og han levde modig, og han levde trofast. Og selv i et fremmed land hadde han bestemt seg i sitt hjerte: “Jeg vil ikke gjøre meg uren med dem.” Det er Abrahams sanne Ætt; bor i et land som er annerledes, bor blant mennesker som er annerledes, men likevel trofaste mot det løftet. “Jeg vil ikke gjøre meg uren med dem. Jeg vil være trofast.”

²³ Gud satte ham på prøve slik Han gjorde med hans far, Abraham. Og kongen sa: “Du vil enten være som en av oss og tilbe slik vi tilber, ellers kaster jeg deg inn i en hule full av sultne løver.”

²⁴ Daniel sa, som hans far Abraham: “Du kan kaste meg i løvehulen, men jeg vil ikke bøye meg for noen av avgudsbildene dine. Jeg vil ikke ta din formelle religion. Jeg vil være tro mot Jehova.”

²⁵ Og så kom oppgjørets time. Kongen holdt løftet sitt, og han hentet profeten, eller fikk ham ført bort og kastet i løvehulen. Og da løvene, Daniels fiende, stormet frem til profeten, holdt Gud Sitt løfte. Han inntok sin fiendes port. Gud satte en Engel der foran løvene og inntok porten. Gud holder Sitt løfte. “Han skal innta sin fiendes port.” Gud sa det.

²⁶ Så var det tre til der nede, som hadde lovet å være trofaste mot saken, som i sannhet var Abrahams ætt, og det var Sadrak og Mesak og Abed-Nego, og de ble satt på prøve. Og de sa: “Hvis dere ikke bøyer dere når dere hører harpene spille og trompetene lyde, hvis dere ikke bøyer dere for vår religion, og kommer dere bort fra de tingene dere er—er, står for! Og dere er i alle fall helt sprø. Religionen deres er ikke mer enn noen andres.” Hører vi ikke det hele tiden? Men Jesu Kristi religion er

annerledes. Kraften av Hans oppstandelse er annerledes. Vi er et annerledes folk, et særegent folk, et kongelig presteskap. Gud gjør forskjellen.

27 Men da de sa: “Dere må bli en av oss.” Det hadde vært helt i orden for Sadrak og Mesjak og Abed-Nego om de hadde ønsket å bli en av dem, men de ville aldri bli en av de fremmede. Nå sa de: “Hvis dere ikke gjør det, har vi en dør ut her til en ildovn, som vi kan åpne opp og kaste dere inn i, og dere vil ønske at dere hadde blitt en av oss.”

28 De husket løftet. De sendte dem rett ned til den brennende ildovnen. Og da de åpnet døren og kastet dem inn i flammene, deres fiende som ville fortære dem, inntok de sin fiendes port. Gud sendte Sin Sønn inn i disse ildflammene og kom med avkjølende vinder og snakket med dem mens de var der inne. Guds løfte sto fast. De inntok fiendens port. Testet først, så inntok de fiendens port.

Var det ikke Jesus som ga løftet? “Selv hvis du tar anstøt av en av disse små, var det bedre for deg om en kvernstein ble hengt rundt halsen din, og du ble druknet i havets dyp. Ikke røre disse små engang, som tror på Meg. Og disse tegn skal følge dem som tror på Meg.”

29 Han gjorde et skille. Han viste hvem som trodde og hvem som ikke trodde.

Der, alltid, det er tre menneskegrupper, det vil si: den vantro, den som gjør seg til troende og den troende. Men Gud har en måte å bevise hvem som er troende. Den troende står fast på det Gud sier er Sannheten. Ja.

30 Det var Elias, tisbitten, da det kom til et oppgjør, til han trodde han var den eneste i landet som fortsatt levde for Gud. Og kongen skulle stille ham for retten. Og de forfulgte ham. Og den lille, til-sminkende dronningen, som het Jesabel, truet han på livet. Og da det kom til oppgjøret, inntok Elias sin fiendes porter og vendte hele nasjonen tilbake til Gud igjen. Gud holder Sitt løfte.

31 Det var Moses, siden han også var i denne kongelige Ættelinjen, Abrahams Ætt, da han ble sendt ned til Egypt for å utfri Israels barn; og Gud hadde gitt ham tegn og under å utføre og å slå på jorden, og for å bringe fram frosker og lopper og mørke og hagl og regn og ild og hadde gjort alle disse miraklene. Men da han førte dem ut ved Jehovas hånd, kom det en tid da han møtte porten mellom ham og det lovede land. Der var Rødehavet, en hindring i veien. De var sperret inne av faraos hær, fjell og ørkener og Rødehavet. Men Moses trådte fram og inntok sin fiendes port, og krysset Rødehavet, med tørre sko, som om han gikk på en støvete vei. “Han skal innta fiendens port.” Gud sa det, og det avgjør saken.

³² Var bare noen få år senere da prøvelsene kom, og menigheten ble helt rystet, som det er så lett for en forsamling av mennesker å bli, når noe bare ikke ser ut til å skje slik det skulle. Gud gjør det på den måten. Gud bringer spenninger inn i menigheten: "Hver sønn som kommer til Gud må testes og prøves og testes." Han lar sykdom ramme deg. Han lar sykdommer komme over deg, for å teste deg og prøve deg, for å vise verden at du virkelig er Abrahams Ætt. Han tillater det ved Sin Egen vilje. Han tillater katastrofer. Han tillater vennene å vende seg mot deg. Han tillater alle disse tingene, og slipper djevelen løs, for å friste deg. Og han vil gjøre alt annet enn å ta livet ditt. Han kunne kaste deg på en seng med lidelse. Han kunne vende naboene mot deg. Han kunne vende menigheten mot deg. Han kan gjøre alt mulig, og det er Guds vilje at han gjør det. Vi har lært at det er mer dyrebart enn gull for oss.

³³ Hva med Abraham med Isak, på fjellet, han som løftet ble gitt? Og ved hans trofasthet og hans visshet, og hans tro på Jehova, det var gjennom det, og det alene, at Gud så ned og sa: "Hans Ætt skal innta portene. Jeg har sverget ved Meg Selv, at Jeg vil gjøre disse tingene." Det var ingen større Han kunne sverge ved, men Han sverget ved Seg Selv.

Så, hvis Han lot Abraham bli testet til det siste punktet, må Han teste deg og meg for det siste øyeblikket, avgjørelsens stund når alt er borte fra deg. Du må stå alene der. Halleluja! Slik er det.

³⁴ Stå alene. Gå ut og si: "Selv om Han slår meg i hjel, vil jeg likevel stole på Ham." Det er Abrahams Ætt. Det er den Ene som gir løftet. "Uansett hva de andre sier, hva de andre gjør; for jeg og mitt hus, vi vil tjene Gud." Sa: "Hvis de andre sier: 'Det er ingenting med den opplevelsen. Det er bare oppspilte greier'; for jeg og mitt hus, vi vil tjene Gud."

Og jeg ønsker å stemme i med Paulus akkurat her, og si: "Etter den veien som kalles 'vranglære', tjener jeg våre fedres Gud."

"Selv om det kommer skravlebøtter inn i menigheten, selv om de er bedragere, og selv om det kommer inn alle slags falske profeter og alt inn i menigheten, blant folket, og i nabolaget og alt; men for jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren. Selv om alle slutter å komme, og selv om menigheten blir kald, likegyldig; jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren. Selv om noen ble bedt for og ikke ble frisk; det har ingenting med saken å gjøre; for jeg og mitt hus, vi tjener Herren." Testene og prøvelsene.

³⁵ Mennesker er ikke ufeilbarlige, men Gud er det. Mann, om du fokuserer på en mann, vil han gjøre en feil. Kanskje ikke med vilje, men han vil gjøre det. Gud tillater ham å gjøre det, slik at Han kan riste din tro bort fra mennesker. Vår tro er ikke bygd på menneskers visdom, men på kraften i Jesu Kristi oppstandelse.

Det er der den sanne Abrahams Ætt bygger sitt løfte. Fordi de bare kan være Abrahams Ætt når de mottar Den Hellige Ånd. Uten Den Hellige Ånd er de ikke Abrahams Ætt. Den samme troen som var i Abraham kommer inn i den troende. Uansett hva som skjer eller hvor motstridene, marsjerer den troende rett videre.

³⁶ Spionene kom tilbake og sa: “Åh, det er—det er tåpelig å prøve. Det er ingen vits i å gå videre, for disse menneskene er slike kjemper der borte. Og de har en sterk ledelse, og de—de har spyd, og, ja, vi ser til og med ut som gresshopper ved siden av dem.”

³⁷ Jeg vet ikke, men jeg er overbevist til å tro her at Josva bare var en bitte liten spjæling, bare en bitte liten, spinkel kar. Jeg kan se ham hoppe opp, på—på en slags kasse, og sa: “Menn og brødre”, til to millioner mennesker, “vi er mer enn i stand til å ta dem.” Skjønner? Hvorfor? Der var Abrahams Ætt. Gud ga løftet. Det var deres eiendom. Gud ga løftet. Uansett hva motstanden var, sa Abrahams sanne Ætt: “Vi kan ta det, fordi Gud ga det til oss.”

³⁸ Der står du denne morgenen. Der står den levende Guds Menighet. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier, hva legen sier, hva som helst, hva den vantro sier, vi er i stand til å takle hva som helt som kommer. Vi er Abrahams Ætt, og vi skal innta vår fiendes port, uansett hva fienden er. Gud ga løftet. Det var deres, deres eiendom.

³⁹ Helbredelse er din eiendom. Frelse er din eiendom. Den Hellige Ånd er din eiendom. Og det er mange, tusenvis av predikanter og så videre i landet i dag, som sier: “Det er ikke slik.” Men Abrahams Ætt vet at det er slik. De går rett inn og besitter fiendens porter. Gud sa at de ville. De tror det fordi det er et løfte. “Hans Ætt skal innta fiendens port.” Nå vil du gå gjennom tester, prøvelser.

⁴⁰ Og Josva sto der, trofast. Den lille karen sa: “Jeg bryr meg ikke om hvor store de er. Jeg bryr meg ikke om hva slags spyd de har, hvor høye murer de har rundt byene sine, og hvor flott det er. Vårt løfte er at: ‘Porten vil bli inntatt av Guds barns Ætt’, og vi går over for å ta dem. Vi er mer enn en match for dem.” Åh, det er den sanne Ætten.

⁴¹ Mange av dem som var født, naturlig ætt, sa: “Vi kan bare ikke gjøre det. Det er ingen vits i å prøve. Ser dere, vi er i mindretall. Vi er utklasset; vi er alt.” Uansett, han ville ikke . . . De så på . . . hva øyet så. Og Josva så på hva Gud sa.

⁴² Abrahams Ætt ser ikke på noen av de naturlige tingene. De ser på det Herren sa. Det er løftet. Hva om Abraham ville ha sett på det naturlige? På en kvinne på hundre år . . . Nitti, var hun. Og han var hundre. Og hadde levd med henne siden hun var en ung jente, og han var en ung gutt, og ingen barn. Han så ikke på disse

tingene. Han sa at han regnet disse tingene som om de ikke var, for han så bare på det Gud sa. "Jeg vil velsigne deg, Abraham, og jeg vil gi deg etterkommere ved Sara." Og han trodde det. Du ser ikke på motsetningen. Vi ser på hva Gud sa. Gud sa det, det avgjør saken.

⁴³ Så da han kom ned til Jordan, da Josva ble gjort til øverstkommanderende for hæren, og de kom ned til vannkanten og kunne se over og se Jeriko. Men mellom dem, da Josva hadde hæren sin klar, var det en port. Den porten het Jordan.

Men Guds løfte er gyldig ved hver port. Uansett hvilken port det er, er Guds løfte gyldig. "Han skal innta sin fiendes porter." Det avgjør saken.

Da han kom ned til Jordan den morgenen, kanskje, jeg vil tro at djevelen hadde stormskyer hengende overalt, det store, gjørmete vannet fosset nedover, markene var oversvømt av en flom. Åh, hvilken prøvelsens stund! Men Josva sa: "Gjør dere klare, dere kommer til å se Guds herlighet." Og de helliget seg og gjorde seg klare, gjorde seg klare da alt syntes å være motsatt. Men det var Abrahams Ætt, som Gud sverget: "Jeg gir ham porten." Han kom til Jordan, det var hans port, og han inntok den.

⁴⁴ En av disse morgener må jeg også komme ned til den siste porten. Du må komme ned til Jordan, men Abrahams Ætt skal innta porten. Uansett hva det er, vil han innta porten til hver fiende.

⁴⁵ Alle disse mennene var store menn. De døde en etter en. Men til slutt, en dag i Betlehem i Judea, ble den Kongelige Sæden født. Som alle de andre bare var skygger av. Den Kongelige Sæden ble født, ikke av et menneske. Men Han ble født av en jomfru, med Kraften i Sine årer, til å beseire døden og helvete. Gud ga et løfte. En vanlig mann kunne ikke gjøre det. Men hvis Gud gir et løfte, er Han akkurat den samme Gud som Han var en liten stund før, med Abraham, Jehova-jireh, Herren skal sørge for en måte å innta porten. Hvordan skal vi gjøre det? Josva døde. Moses døde. Resten av dem døde. Men Gud sa: "Han skal innta sin fiendes port." Hvordan skal han innta døden? Han har en måte å gjøre ting på. "Han skal innta sin fiendes port."

⁴⁶ Det Kongelige Sæden ble født. Han ble fristet på alle måter som oss. Akkurat som du må bli fristet, ble Han det også. Djevelen førte Ham raskt, da Han mottok Den Hellige Ånd, ut i ørkenen i førti dager og netter for å bli fristet. Og da Han kom ut . . . Og ved Hans død slo de spiker i hånden Hans og spyttet i ansiktet Hans. Han gikk gjennom alle sykdommer. Men da Han var her på jorden, beviste Han at Han kunne beseire sykdom. Da Peters kones mor lå syk, med lammelser, berørte Han hånden hennes og feberen forlot henne. Da den spedalske ropte ved porten: "Uren! Uren! Hvis Du vil, kan Du gjøre meg frisk."

⁴⁷ Han sa: “Jeg vil. Bli frisk.” Han seiret og inntok spedalskhetens port. Han inntok feberens port.

Han fikk enhver natur til å adlyde Ham. Han var Abrahams Sæd, den Kongelige Sæden, den Ene løftet ble gitt til; til Ham, Abraham og hele Ætten som fulgte ham, opp til den Kongelige Sæden, og hele Ætten etter Ham. Guds løfte er sant. Han beseiret sykdom.

Han overvant fristelsen. Da fienden spyttet i ansiktet Hans, slo kjeven Hans, snudde Han det andre til. Da de dro skjegg fra ansiktet Hans og spyttet på Ham, tok Han ikke igjen. Han seiret over fristelsens port og inntok den.

⁴⁸ Så sier du: “Temperamentet mitt lar meg ikke gjøre det.” Du, Abrahams Ætt, ja, sir, Han beseiret det for deg.

⁴⁹ Da Han ble spottet, spottet Han ikke tilbake. Da Han ble gjort narr av, tidde Han stille. Da Han ble kalt en djevel, tidde Han stille. Han hadde én sak, og det er Faderens sak, og Han gikk rundt og gjorde det. Så, til slutt, førte de Ham til et kors. Døden måtte møte Ham. Alle de andre hadde beseiret hav, og de hadde beseiret naturen, og de hadde beseiret løver, og de hadde beseiret ild. De hadde beseiret alt bortsett fra døden. Men her var En som pulserte gjennom hjernen Hans, Hans årer, og hadde Seirerskraften over døden. Så tok de hendene Hans og strekte Ham ut og naglet Ham til et kors. De slo Ham, og de pisket Ham til Hans bein stirret på Ham. Men da de gjorde det, og de gjorde alt de kunne gjøre, slo døden Ham, og sa: “Nå skal jeg ta Deg som jeg tok Josva. Jeg skal ta Deg som jeg tok Daniel. Og jeg vil gjøre alt dette, fordi jeg vil få Deg til å dø.”

⁵⁰ Og Han døde til solen skammet seg over seg selv. Han døde til naturen skammet seg og den ikke klarte å fungere. Solen gikk ned midt på dagen. Stjernene ville ikke komme ut. Han døde til elementene var så svarte at du ikke kunne se hånden din foran deg, midt på dagen. Jeg kan tenke meg at naturen sa: “La meg dø med Ham.”

⁵¹ Broder! Så sendte djevelen Hans dyrebare sjel ned i helvetes bunnløse avgrunner. Der åpnet portene seg, men Han kom ut på den tredje dagen og seiret over den. Amen. “Hans Ætt skal innta fiendens port.” Beseiret døden! Han beseiret helvete. På den første påskemorgen beseiret Han graven. Nå står vi, som mer enn seierherrer, ved Ham Som elsket oss.

⁵² På Pinsedagen sendte Han ned Den Hellige Ånd, for å fortsette, gjennom hedningene, for å ta ut en Løftesætt. For å gi til hedningene, de forkastede, for å gi dem dåpen i Den Hellige Ånd, for å bringe dem inn i Løftet. Nå har vi rett til å beseire all sykdom. Vi trenger ikke å beseire det; det er allerede beseiret. Vi må bare kreve løftet og gå og ta det. Det er allerede beseiret. Døden er beseiret. Helvete er beseiret. Sykdom er beseiret. Fristelsen er beseiret. Alle djevler er beseiret. Helvete

er beseiret. Døden er beseiret. Graven er beseiret. Vi står i porten og inntar det, trenger ikke avfyre et skudd. Det er allerede betalt.

⁵³ Sin fiende, Han vil innta sin fiendes port. Hvor mange? Tusenvis av millioner. Han vil innta sin fiendes port, enhver fiende. Han sto opp fra de døde. Vi inntar det, fordi Han ga det til oss. Det hele er en gratis gave, foruten alt det, og alt Han har gjort og beseiret hver port. Han beseiret sykdom, inntok porten. Det eneste vi trenger å gjøre er å gå opp til porten, og si: "I Jesu Kristi Navn, Seierherren!" Amen.

⁵⁴ Når tiden kommer for å dø, og døden sier: "Se hvordan jeg skal få ham til å gi avkall på religionen sin."

⁵⁵ "I Jesu Kristi Navn fra Nasaret, rull tilbake, Jordan!" Abrahams Ætt inntar porten.

⁵⁶ Ja, Paulus sa, da det var like før de skulle halshogge ham, en Abrahams Ætt, sa han: "Død, hvor er din brodd? Grav, hvor er din seier? Gud være takk Som gir oss seieren ved Jesus Kristus."

⁵⁷ Han skal innta sin fiendes port, ta den. Nå, han blir ikke slått ved porten. Han vil beseire den og ta den. Han vil innta den. Det er i hans egen Makt.

⁵⁸ I den levende Guds Menighet, denne morgenen, ligger Kraften til å helbrede all sykdom. I den levende Guds Menighet ligger det Kraft til å beseire alle fristelser. I den levende Guds Menighets besittelse, denne morgenen, ligger Kraften til å legge synden i lenker og kaste den bort, og motta Den Hellige Ånds dåp, i Jesu Kristi Menighet.

"Hva du enn måtte ønske, be i Mitt Navn, og det skal bli gitt deg. En liten stund, og verden (ikke-Ætten, den ugjenfødte ætten) ser Meg ikke lenger. Men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, ja selv i dere, inntil verdens ende." Hva? Den Kongelige Sæden. "De gjerningene Jeg gjør, skal dere også gjøre. Jeg vil stadfeste Meg selv, at Jeg er med dere, for disse tegn skal følge dem som tror."

Han skal innta sin fiendes ætt. Han skal innta. Hans Ætt skal innta sin fiendes port, uansett hvilken port det er. Hvis det er sykdom, fristelser, synd, hvilken port det enn er, er den beseiret. Og Abrahams Ætt inntar den.

⁵⁹ Er du ikke glad denne morgenen, for å vite at nå er vi mer enn en seierherre, mer enn en seierherre? Åh, det er ingenting å slåss om. Kampen er over. Fløyta har blåst. Flagget er heist. Og midt i hver syndhaug, midt i hvert sykerom, står det gamle, robuste korset, plantet ved Jesu Kristi Blod, en Seierherre. Det eneste vi gjør, er å tro, se og lev.

"Jeg vil være med dere. Jeg skal stadfeste. Folk kommer i de siste dager og sier: 'Åh, vel, det var.' Men Jeg vil være med dere. Og akkurat de tingene Jeg gjorde, her på jorden, Jeg vil være i dere og gjøre akkurat det samme. Da vil de skjønne. De vil se

Meg. Det . . . Mitt folk vil se Meg. Abrahams Ætt vil se Meg. De vil kjenne Meg. De vil kjenne Meg igjen. De andre vil kalle Meg, 'Beelsebul', akkurat som de gjorde. Men dere skal kjenne Meg, for Jeg vil være med dere. Dere vil se Meg, se med egne øyne. Dere vil se Meg, for Jeg vil være med dere, helt til verdens ende, nøyaktig de samme tingene som Jeg gjør. Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør, samme slags arbeid."

⁶⁰ Og i dag har den levende Guds Menighet privilegiet å stå og se den seirende, oppstandne Jesus Kristus, den levende Guds Sønn, som er til stede, lever i Sin Menighet og gjør det samme som Han gjorde da. Da inntar vi porten til enhver fiende.

⁶¹ Hvis du har en fiende denne morgenen, da, min broder, er det bare . . . Hvis du er en av Abrahams Ætt, etter å ha hørt dette, er det ikke nok djevler i helvete som kan holde igjen den porten foran deg. Den vil åpnes. Jeg bryr meg ikke om hva det er. Gå opp dit, som en Løftesætt, og si: "Jeg krever dette som mitt. Dette er mitt, fordi Gud sverget at Han ville reise opp Jesus, og gjennom Jesus ville jeg beseire det. Jeg kommer i Seierherrens Navn, Jesus Kristus. Gå tilbake. Jeg går gjennom." Amen. "Han skal innta fiendens port." Så stå der oppe, med skuldrene bakover og skjoldet ditt skinnende, dekket av Herren Jesu Blod. Fienden vil gjenkjenne det.

⁶² Hvis du har behov, snakk med Ham nå mens vi ber, dere her inne, denne morgenen, mens dere har hodene bøyd. Og hvis du har et behov, vil du bare rekke opp hånden din til Jesus? Og bare si det i ditt hjerte, i ditt hjerte, og si: "Herre, Du kjenner behovet mitt. Nå har jeg hørt, denne morgenen, og det er Bibelen: 'Han skal innta fiendens port.' Jeg kommer for å innta porten. Kanskje jeg har et temperament. Kanskje jeg trenger Den Hellige Ånd. Synden har bundet meg. Jeg har behov. Men jeg kommer til porten nå. Jeg skal ta den, denne morgenen, porten min. Så gi etter, jeg kommer gjennom."

⁶³ Velsignede Herre, Du har sett alle disse hendene. Og Du vet at dette er Ditt Ord, Herre. Jeg har bare sitert Det, og skildret ned gjennom Skriften. Bibelens karakterer, om hvordan de beseiret kongeriker og utøvde rettferdighet, og slukket ilden, ildens kraft, og slapp unna sverdets egg og stoppet løvenes munn, og, åh, videre fikk kvinner sine døde igjen ved oppstandelse, og mange ting, fordi Du lovet det. Det er Ditt løfte: "Hans Ætt." "Din Ætt, Abraham, skal innta fiendens port." Og Du holder Ditt løfte.

⁶⁴ Gi dem nå, Herre, deres hjertes ønske. Må de gå herfra som en forandret person. Må de gå, og vite at de er—de er seierherrer, fordi den Kongelige Sæd seiret for dem. Den Kongelige Kongen, da Han kom, født av en jomfru, beseiret Han enhver fiende, selv døden. Så selv ikke døden kan skremme Abrahams Ætt. Vi har løftet om at vi skal arve jorden og skal komme tilbake igjen på en mer herligere måte, i en herliggjort kropp, etter at den siste

fienden er trådt under føttene til dette ene og siste Guds barn som skal komme inn i Riket.

⁶⁵ Hvis det er syndere blant dem med hendene oppe, Herre, frels dem. La disse som er frafalne innse at de ikke trenger å forbli frafalne. Han kan innta frafallets port. Kanskje noen har et temperament, en—en vulgær, skitten tunge, eller et hjerte med begjær, eller grådighet etter penger, eller—eller noe urent, la dem innse at de kan innta den porten. Kanskje det er sykdom, Herre, plager. De kan innta den porten: “For Han ble såret for våre overtredelser, knust for vår misgjerning. Straffen lå på Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår ble vi helbredet.” Vi er seierherrer, denne morgenen. Gi det, Herre.

Og i tillegg til alt det, det store arbeidet som ble utført av Ham, likevel er Han med oss. Likevel lovet Han at Han ville gjøre det. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger, men dere vil se Meg; for Jeg vil være med dere, ja i dere, inntil tidsalderens ende.” Jeg ber, Far, at Du vil gjøre Deg kjent for hver og en, denne morgenen. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁶⁶ Tror dere at det er Sannheten? Tro høytidelig at det er Sannheten, ikke et fnugg av tvil i ditt hjerte. Husk nå bare dette. Den Hellige Ånds virke er så enkelt at det forvirrer det intellektuelle sinnet. De enkleste tingene jeg noen gang . . . Jeg har sett Den Hellige Ånd gjøre dette. Jeg sa ting som, vel, jeg ikke ville trodd at var på den måten. Hvis jeg måtte bruke mitt eget sinn, ville jeg si: “Vel, det kunne ikke være riktig.” Men det er alltid riktig. Han gjør ting bare så enkelt. Og Han gjør ting for å gjøre Seg kjent for Sitt folk. Gud er med Sitt folk. Han er midt iblant Sitt folk. Han elsker dem. Og Han vil gjøre for dem og hjelpe dem; og å bare la dem få vite, ikke hva Han *vil* gjøre, men hva Han *har* gjort. Han har allerede gjort det. Det er ditt. Det tilhører deg. Det er en gratis gave fra Gud vår Far, til Sin Menighet.

⁶⁷ Nå, hvordan det intellektuelle sinnet vil være så forvrent, som i Daniels dager og i hebreerbarnas dager, og—og de mange vi har snakket om denne morgenen. Ser dere, den store, intellektuelle verden på den tiden var like vanskelig å overvinne som den er nå. Det har alltid vært fienden, deres måte å se ting på, og deres moderne vitenskap og slikt, var like komplisert og slikt, for sinnet den gang, som vårt er i dag. Ser dere, det var det samme. Men det var alltid de som våget å bli der og si: “Gud har rett. Guds Ord er sant.”

⁶⁸ Og du, du trenger ikke å seire, fordi Han seiret. Det eneste du trenger å gjøre er å gå opp og ta, stå i porten, og si: “Det er mitt. Dette er mitt. Gud ga det til meg, min frelse. Hvis jeg vil ha Den Hellige Ånd, ga Gud Den til meg. Løftet er til meg, til barna våre, alle som er langt borte, så mange som Herren vil kalle.” Det er derfor jeg står. Bare . . .

⁶⁹ Min tjeneste, med denne skjelnegaven og så videre, den vil snart ta slutt nå. Åh, den vil alltid være der. Men det vil snart avslutte dette, fordi det kommer til å bli noe større. Skjønner? Det går videre oppover; fra å ta tak i hånden, opp til skjelnegaven, og nå er det i ferd med en ny en. Skjønner? Se det. Følg med på det og vit at det er sant. Skjønner? Jeg vet at det er Sannheten. Og det vil bli større, høyere, bedre. Ja visst. Ja, Han lovet det jo. Og det Han lover, det gjør Han. Han kan ikke mislykkes i Sitt løfte. Og hva er det? Hans evigvarende Nærvær med oss, for å la det, la deg vite at Han har inntatt porten for deg.

⁷⁰ Han var den Kongelige Sæd. Ingen kunne innta disse portene utenom Ham. Alle de der tilbake var skygger av Hans komme. Men da Han kom, fullendte det hele kampen. Kampen ble fullendt i Getsemane og på Golgata. Og nå står vi bare, som seierherrer. Det er ingen kamp å utføre. Vi . . . Kampen er over. Vi bare eier det, skjøtet til det. En skriftlig garanti fra Gud, vår Far, som løftet Sin hånd, sa: “Jeg sverger ved Meg Selv at hans Ætt skal innta fiendens port.” Der er det. Det er allerede tatt. “Han *ble* såret for våre overtredelser. Ved Hans sår *ble* vi helbredet.” Det er allerede gjort. Det er fullført verk. Vi bare inntar det. “Og de gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Kongen er med oss denne morgenen. Hans store velsignelser, Den Hellige Ånd, beveger Seg over oss. Å føle den herlige følelsen, å vite at det er nøyaktig med . . . på linje med Guds Ord. Det gir oss en fantastisk trøst å vite at—at Gud er vår Far.

⁷¹ Nå, jeg tror, ga han—ga han ut bønnekort denne morgenen? Jeg sa til ham, ok, hvis det ikke var andre enn bare folk fra tabernaklet, vel, å ikke gi ut noen bønnekort. Men hvis det—det var så mange som ti, femten personer eller noe, fremmede som kommer inn, vel, gi ut bønnekort, så vi kunne bringe dem opp og be for dem. Hvor mange er fremmede hos oss denne morgenen? Rekk opp hånden. Åh, du! Ja visst. Det er femten eller tjue av dem. Ja vel. Vi stiller dem opp de med bønnekort og bringer dem opp til plattformen. Se, det er grunnen til at jeg sa “tabernakel” folk, de er her.

⁷² Denne skjelnegaven. Husk, jeg taler dette. Skjelnegaven vil snart være til ende. Det vil være noe så mye større og så mye bedre, rett rundt hjørnet. Det var, som jeg vet, dere ser på to brødre nå, som var sammen med meg i går, da det skjedde, ser dere, og dagen før, da det skjedde. Og det er tre ganger på rad, nå, som det har skjedd, en stadfestelse på at det er like rundt hjørnet, ser dere, det er i ferd med å finne sted.

⁷³ Nå, Herre, Du er Gud, og vi er Dine tjenere. Vi takker Deg for Ditt Ord, for Den Hellige Ånd, som har velsignet våre hjerter. Og nå er vi glade. Vi sitter her og vet at vi er seierherrer. Vi har allerede inntatt alle fiendens porter. Det er gitt oss, og vi har universalnøkkelen i hånden. Jesu Kristi Navn skal av- . . . åpne hver eneste port til fienden. Ta denne nøkkelen, Jesu Navns

nøkkel, og av- . . . åpne hver port til fienden som har bundet deg bort fra et hvilket som helst løfte.

Og, Gud, denne morgenen kommer vi i Jesu Navn, med denne nøkkelen, for å åpne portene for de syke og de plagede. For det er skrevet i—i Hans Ord: “I Mitt Navn skal de drive ut djevlene. De skal tale med nye tunger. Og hvis de tar opp slanger, eller drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem. De skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske.” Vi vet at disse tingene er sant. Og gi, denne morgenen, Herre, at de vil, folket vil kunne se det, ved manifestasjon av Ordet gjort kjød og bor iblant oss, at: “Han ble såret for våre overtredelser; ved Hans sår ble vi helbredet.” Og må de ta imot det og bli helbredet, denne morgenen, fra alle sine sykdommer og lidelser og plager. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁷⁴ Vil du spille, Teddy, *Bare du tror*, stille og rolig, om du vil.

Og hva? Startet du fra en? Nummer én, bønnekort. En, to, tre, fire, fem, seks, syv, åtte, ni, ti, eller hva det måtte være. Ja vel. Vil du bare rolig, hvis du kan reise deg, komme over til denne siden.

[En broder sier: “Hvor mange kalte du opp?”—Red.] Hmh? [Noen sier: “Det stemmer. Det stemmer.”] Omtrent . . .

La oss se, nummer én, nummer to. Hvem har bønnekort nummer én? [En broder sier: “Jeg har det.”—Red.] Ja. Nummer to. Ja vel, sir. Nummer tre, nummer fire, nummer fem, nummer seks, nummer syv, nummer åtte, nummer ni, nummer ti.

⁷⁵ Mens de baner seg vei og finner plassene der de skal stå, ønsker jeg å stille spørsmålet til noen av dere andre. Hvor mange, er det noen folk fra tabernaklet her, som er syke? Folk fra tabernaklet, løft opp hånden. Omtrent fem . . . fire, fem, seks, sju, åtte. Åtte eller ni hender. Er det noen her i tabernaklet, som ikke går her i tabernaklet, de er fremmede hos oss, selv om du kanskje har kommet inn etter møtet og ikke har fått et bønnekort? Vil du rekke opp hånden? Alle som trenger Gud, som ikke . . . som—som ikke går i dette tabernaklet. Alle her som ikke er medlemmer av dette tabernaklet, og—og likevel er du syk og har ikke et bønnekort, ønsker du å bli husket i bønn? Vil du rekke opp hånden, hver person? Ja vel. Det er bra. Ja vel.

⁷⁶ Nå vil jeg be om at du er så ærbødig som du kan, for bare noen—bare noen få minutter, og så vil vi sette i gang med det samme. La oss nå se. Hvor mye plass har du igjen der, Billy? Ja vel. Er det nummer ti der oppe? Jeg kalte opp én til ti.

Elleve, tolv, tretten, fjorten, femten, la dem reise seg nå. Hvis de er nummer ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten, la dem stå. Ja vel. En, to, tre, fire, fem, seks, syv, åtte, ni, ti, elleve, tolv. Mangler omtrent to til, fra en til femten. (. . .? . . . syv, åtte, ni, ti, elleve.) Femten, seksten, sytten, atten, nitten, tjue.

⁷⁷ Åh, vent litt. Jeg—jeg ba ham bare gi bønnekort til folk som ikke var med i tabernaklet. Det er riktig. Skjønner? Fordi, det ville være, ser du, skjelnegaven. Folk sier: “Disse menneskene kommer til tabernaklet.” Skjønner? Jeg—jeg sier deg. Hvor mange har vært her . . . aldri vært her før? La oss se hånden din, noen som aldri har vært i et av møtene mine før. Ja vel. Ja vel.

Nå, ja vel, bare et øyeblikk nå, broder Teddy.

⁷⁸ Nå kan jeg si dette, at, dere alle har hørt om møtene, hvordan det foregår, har dere, alle dere som har vært i møtene? Skjønner? Da vår Herre Jesus var her på jorden, hevdet Han ikke å være en helbreder. Han var Abrahams Ætt, så visst, og Han hadde løftet med Seg. Han sa at Han ikke gjorde noe før Faderen viste Ham. Er det riktig? Og Han sa: “Jeg kan ikke gjøre noe før Faderen viser Meg hva Jeg skal gjøre.” Og Han så det ved . . . Ikke “før Faderen forteller Meg.” “Før Faderen viser Meg.” Johannes 5,19: “Det Jeg ser Faderen gjøre, det gjør også Sønnen.”

⁷⁹ Nå da Han—Han kom, finner vi ut, i begynnelsen av Sin tjeneste, etter at Han tok Davids sete . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] Åndelig sett, den . . .

Da Den Hellige Ånd kom over Ham i dåpen, til Johannes, og Han ble den salvede Messias. Husk nå, Han var Guds Sønn da Han ble født. Han var Guds jomfrufødte Sønn. Men da Han ble Messias, er da Den Hellige Ånd kom over Ham, fordi *Messias* betyr “den salvede.” Skjønner? Og Han ble Den salvede da Den Hellige Ånd kom over Ham. Dere hørte meg forkynne om *Lammet og duen*. Så finner vi ut, da Han . . . Etter Sine førti dager med fristelse kom Han ut.

⁸⁰ Og hvordan begynte Hans tjeneste, og hvordan sluttet den? Vi finner at i Hans tjeneste var det en mann som het Andreas, som gikk og fant sin bror Simon, en fisker, og førte ham til Jesus. Og Jesus fortalte ham og sa: “Du heter Simon. Faren din heter Jonas. Fra nå av skal du hete *Peter*, som betyr ‘liten stein.’” Husker du det? Og denne karen ble så forundret over det Jesus sa til ham!

Nå, var det meningen at Messias skulle gjøre det? Hvor mange vet det, si: “Amen.” Han skulle være Gud-profeten. Ja, sir. Moses sa: “Herren din Gud skal oppreise en profet likesom meg. Det skal skje at den som ikke vil høre denne Profeten, skal bli utryddet blant folket.”

⁸¹ Nå, så når vi finner ut, senere, Hans . . . “Han kom til Sine Egne.” Hvem var det? Jødene, av natur. “Og Hans Egne tok ikke imot Ham”, så Han hadde da . . . Nå må det gå til hedningene, ser dere, fordi Hans Egne ikke tok imot Ham. “Men de som tok imot Ham, dem gav Ham kraften til å bli Guds sønner.” Så nå har Han vendt Seg til hedningene, og har gjort det i to tusen år. Men legg nå merke til de tingene Han gjorde.

82 Så gikk Filip, etter at han så dette skje, og han fant Natanael, og fortalte Natanael hvem han hadde funnet, og hva Han hadde gjort. Og det forundret ham. Han kunne nesten ikke tro det. Men da han kom inn i Herren Jesu Nærvær, da han fant hvor Han var, kom inn i Hans Nærvær, sa Jesus: “Se en israelitt, som det ikke er svik i.”

83 Nå, hvis du hadde stått der, tror du at du hadde vært åndelig nok til å ha forstått Hvem det var? Tror du at du ville ha gjort det? Følg med nå. Skjønner? Den Mannen, bare en Fremmed, en fi- . . . der, Han kan ha vært en fisker. Han var en snekker, er det Han var. Denne Snekkermannen som sto der, middelaldrende Mann. Og denne mannen kom bort. Han så på ham, som en av disse mennene her, sa: “Se en israelitt som det ikke er svik i.” Vel, hvordan visste Han at han var en israelitt? Ikke slik han kledde seg, for alle kledde seg likt. “Som det ikke er svik i.” Hvordan visste Han at han var en—en trofast mann?

84 Så det forundret denne mannen. Siden han var en ekte troende, sa han: “Rabbi”, eller broder, predikant, lærer, “når så Du meg?” Ser dere, han spurte Ham.

85 Han sa: “Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg.”

Han sa: “Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge.”

86 Jesus sa: “Fordi Jeg fortalte deg dette, så tror du Meg? Nå vil du se større ting enn dette.”

87 Og det er grunnen til at jeg tror at den levende Guds Menighet kommer til å se en større ting enn dette. Den er i ferd med å komme rett inn i det nå, snart, ser dere, fordi de har trodd det. De som har forkastet det, på grunn av konfesjonelle barrierer, jeg tviler på om de noen gang vil tro noe. Skjønner? Tingene . . . Du vil enten vandre i Lys eller være blind. Lys forblinder, eller viser veien.

88 Jeg oppdaget små fugler ved Frihetsgudinnen. Sørg for å se den, broder Thoms, når du drar opp, ser du. De slo hodene sine imot der. Og jeg sa: “Hva er i veien?”

89 Sa: “I stedet for å følge lyset, i stormen, til sikkerhet, prøvde de å slå ut lyset. De tok livet av seg selv.”

90 Det er det eneste som skjer når du slår mot Lyset, du dreper deg selv, åndelig. Bare vandre i Lyset slik Han er i Lyset, da har vi fellesskap med hverandre, alle menigheter vil tro og fortsette og nyte Guds velsignelser. Ville ikke det vært fantastisk?

91 Se på den samaritanske kvinnen da hun kom. Hun var en samaritan, nå (ikke en jøde), en samaritan. Og Han sa: “Gi Meg å drikke.” Og samtalen fortsatte.

Dette er for nykommerne nå.

⁹² Og samtalen fortsatte. Nå, hun visste ikke om at Han var Messias. Han var bare en—en Mann, en jøde. Se hva hun sa først? Hun sa: “Det er ikke vanlig at dere jøder snakker med en samaritansk kvinne som dette.” Hun sa: “Vi har ingen omgang med hverandre.”

⁹³ Han sa: “Men hvis du visste Hvem du snakket med, ville du be Meg om drikke. Og Jeg vil bringe deg, gi deg vann som du ikke trenger å komme hit for.”

⁹⁴ Vel, hun sa: “Vent nå bare litt.” Hun sa: “Vi tilber på dette fjellet, og—og dere jøder tilber i Jerusalem.”

⁹⁵ Jesus sa: “Men timen kommer når—når dere verken vil tilbe i Jerusalem eller på dette fjellet, men i Ånden. For Gud er en Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe Ham i Ånd og Sannhet.” Skjønner? Vel, Han fortsatte, førte samtalen til Han fant ut hvor problemet hennes var. Hva, vet du hvor problemet hennes var? Noen som vet hva som var i veien med kvinnen ved brønnen? Hun hadde for mange ektemenn, ikke sant? Så Han sa til henne: “Gå og hent mannen din og kom hit.”

Hun sa: “Jeg har ingen mann.”

⁹⁶ Sa: “Det er riktig. Du har hatt fem, og den du bor med nå, er ikke din.”

⁹⁷ Hun sa: “Herre!” Følg med på henne nå. “Herre, jeg skjønner at Du er en Profet.”

Hvis du tar fotnotene i marginen og leser bakover, vil du finne det ut. “Herre”, i originalen, “Du er, jeg skjønner at Du er *den* Profeten.” Husk at i Bibelen står det stadig: “Den Profeten, er Du ‘den Profeten’?” Hvilken Profet var det? Den som Moses sa ville stå fram.

“Jeg skjønner at Du er en Profet. Nå, vi har lært, og vi vet at når Messias kommer, vil Han gjøre disse tingene.” Det var tegnet på Messias. Er det riktig? Å vite hva problemet hennes var. Sa: “Vi vet at når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse tingene. Men Hvem er Du?”

Han sa: “Jeg er Han som snakker med deg.”

⁹⁸ Hun forlot vannkrukken sin. Jeg kan forestille meg at hun løp inn i byen, bare holdt seg for hjertet. Og sa, mens hun holdt hendene for brystet, bare hoppet og sa: “Kom, se en Mann Som fortalte meg alt jeg har gjort. Er ikke dette selve Messias? Er ikke det nettopp Han som Bibelen sa ville komme? Det er en Jøde som sitter der ute, bare en vanlig Mann, som så ut som en snekker. Men Han fortalte meg at jeg hadde fem ektemenn, og dere vet alle at det er sannheten. Dette må være Messias.” Er det riktig?

⁹⁹ Nå, Jesus sa: “Om en liten stund, lite tidsrom, vil verden ikke se Meg lenger. Men dere vil se Meg, for Jeg vil være med dere, selv i dere. Og de gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Selv

mer enn Jeg har gjort her, skal dere gjøre, for Jeg går til Faderen, vender tilbake i form av Ånden.”

Offeret er betalt. Den Kongelige Sæden døde; den Kongelige Sæden sto opp igjen. Nå står Menigheten rettferdiggjort, ved å tro det, og den Kongelige Sæden kan komme inn i disse menneskene og til og med gjøre dem til medarvinger, sønner og døtre av Gud.

¹⁰⁰ Nå, til resten av dere der ute, som ikke er i denne bønnekøen, Jeg ba ham bare gi kort til folk som . . . da jeg ringte ham i morges. Han ringte meg og sa: “Vil du gå ned og gi ut noen kort, pappa?”

¹⁰¹ Jeg sa: “Hvis det er så mange som ti personer som ikke går i tabernaklet.”

¹⁰² Nå, noen ganger i tabernaklet kaller jeg opp og gir dem bønnekort. Dere svarer tilbake, sier: “Vel, han kjente dem. De var fra tabernaklet. Han kjente tilstanden deres. Ja visst.”

¹⁰³ Så gjør jeg helt motsatt, jeg sier: “Bare de som ikke går i tabernaklet, kom. Ja vel. Dere som ikke går i tabernaklet, vil være de som kommer i bønnekøen.”

¹⁰⁴ “Åh, vi kjente dem ikke”, sa tabernaklet. “Vi vet ikke hva problemet deres er. Han kan ha løyet om det.” Skjønner?

¹⁰⁵ Så sier jeg: “Ingen kommer. La Den Hellige Ånd bare velge ut de som er her inne som ikke er fra tabernaklet, bare sitter der ute.” Likevel, bare . . .

¹⁰⁶ Det er ingen måte i det hele tatt å få en mann til Gud, med mindre han er forutbestemt til å være en Guds sønn. Det er bare ingen måte å gjøre det på. Jesus sa: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham.” Og det er Sannheten. Alt Han gjorde, var det noe i motsetning. “Hvis Han gjorde det på *denne* måten, skulle det være *slik*. Og på *denne* måten, skulle det være *slik*.” Ser dere, det er bare vantro. Men visdommen er rettferdiggjort av sine barn. Så dere, dere skjønner.

¹⁰⁷ Nå her, jeg prøver å si til–til denne forsamlingen av mennesker, dette, at Jesus Kristus var den Kongelige Sæd. Det er ikke oss; det er Ham. Vi er bare arvinger til det, men alle ting er våre. Hva om du hadde stått der den dagen da Simon kom opp? Og du, ingen . . . Dette er det første Han noen gang hadde gjort.

¹⁰⁸ Nå, det vil være det første for disse menneskene, hvis Han gjør det. De har aldri sett det før.

¹⁰⁹ Men da Simon kom opp, en gammel fisker, han hadde ikke nok utdanning til å skrive navnet sitt på et stykke papir. Bibelen sier at han var “uvitende og ulærd.” Og er en konjunksjon. Både, “uvitende og ulærd.” Og så da Han gikk opp, i tegn, en makt . . . Jesus, sa Jesus: “Du heter Simon.” Hva tror du han tenkte? Hva hadde du tenkt om du hadde stått der? “Og faren din heter Jonas. Og fra nå av skal du hete Peter.” Hva, hva ville du ha tenkt? Leste

Mannen tankene hans? Vel, hva ville du ha tenkt? Ville du ha tenkt at det var tegnet på Messias?

¹¹⁰ Hvis det er tegnet på Messias i en tidsalder, må det være tegnet på Messias, andre tidsalder, tredje tidsalder, fjerde tidsalder. Hver tidsalder må være det samme, for Gud kan ikke forandre Seg. Og hvor mange vet at Messias var Gud? Ja visst. Det var den Salvede. Ja visst. Så Han kan ikke forandre Seg. Han må være den samme.

¹¹¹ Det var grunnen til at Han måtte vitne om det samme for samaritanene som Han gjorde for jødene. Fordi de tre nasjonalitetene til menneskene er Kam, Sem og Jafets folk; jøde, hedning og samaritan.

¹¹² Nå, legger du merke til Den Hellige Ånd? Hvor mange vet at Peter hadde nøklene til Riket? La du merke til det? Han åpnet det på Pinsefestens Dag, for jødene. Filip dro ned og forkynte for samaritanene og døpte dem i Jesu Kristi Navn, men Den Hellige Ånd hadde ikke kommet over dem ennå. De måtte sende bud på Peter, som la hendene på dem, og de mottok Den Hellige Ånd. Stemmer det? Og huset til Kornelius, hedningene tok imot Det. Det var alt. Fra da av, er det bare åpent for alle nå. Så slik er det, ser du, Han måtte åpne det. Gud har måter å gjøre ting på.

¹¹³ Nå, denne morgenen, hvis denne Ene Som ga Løftet til Ætten, og hvis Ætten sitter her . . . Jeg ønsker å tro at hver og en av dere er det. Hvis Ætten sitter her, så vil uten tvil Ætten se Løftet. Nå, hver og en av disse menneskene som står her, har løftet hendene sine, de har aldri vært på møtene før engang. De er fremmede for meg. Jeg kjenner ikke en av dem. De kom bare inn her. Og for en stund siden, ga Billy dem et bønnekort, og her står de her. Det er mange av dere der ute, som løftet opp hendene, at dere ikke hadde bønnekort, og dere var fremdeles fremmede her. Det har ingenting med saken å gjøre. Tro bare at du er arving til det løftet. Tro bare at du ble helbredet ved Hans sår. Og tro det av hele ditt hjerte, og se på Ham.

¹¹⁴ Det eneste denne gaven er, er bare å underlegge seg Ham. Jeg sier ingenting; det er Han som taler. Og hvis det er Hans profetiske Ånd, profeten hadde alltid SÅ SIER HERREN. Det var alltid riktig. Og ikke sett spørsmålsteget ved Læren, for det må samsvare med Bibelen, hvis det er Gud. Gud kan ikke si noe, og så gå tilbake på det og vri det rundt. Det må være det samme hele tiden.

¹¹⁵ Nå, dere der ute, tro. Tro med alt som er i dere. Ikke beveg deg rundt mer nå. Bare sitt helt stille nå, alle sammen.

Bare så rolig og mykt som du kan.

Det viser seg, denne morgenen, at den første personen som står her, er en mann. Nå skal vi ta dette Skriftstedet.

116 Ser du hvor jeg står nå? Hvor mange kan forstå det? Her står menn og kvinner her, som jeg aldri har sett på i mitt liv. De har aldri noen gang vært i møtet, og dere ser hvor de står. De vet ikke hva som kommer til å skje. Jeg vet ikke hva som kommer til å skje. Men Gud lovet det. Abraham visste ikke hva som kom til å skje da han tok fram kniven for å drepe Isak, men Gud hadde lovet ham. Det avgjorde saken. Han hadde mottatt ham som en fra de døde, og visste at Han var i stand til å reise ham opp fra de døde. Er det riktig? Så det avgjør saken.

117 Nå, her står en mann ved siden av meg, jeg har aldri sett ham, vet ingenting om ham. Vi er fremmede for hverandre. Vi kjenner ikke hverandre. Gud kjenner oss begge.

Nå, ved en Guddommelig gave, hvis jeg bare kan ved en gave . . . Nå, de gavene er født i deg. Gud forutbestemte før verdens grunnvoll ble lagt. Hvor mange vet det? Så det var ikke noe jeg hadde, til å ta gaven. Gud bare bestemte det. Jeg bestemte ikke det. Han bestemte det. Skjønner? I likhet med profetene i Det gamle testamente, og de forskjellige menneskene, de var forutbestemt til å gjøre det, til å gjøre dette.

118 Nå, hvis mannen er syk, kunne ikke jeg helbrede ham. Hvis mannen er i nød, ville det komme an på hva han trengte, om jeg kunne hjelpe ham eller ikke. Kunne være, hvis det var et eller annet som han . . . en liten ting jeg kunne hjelpe ham med, ja, så ville jeg gjerne gjøre det. Kanskje han har et temperament. Kanskje han ikke engang er en kristen. Kanskje han er en kristen. Kanskje han er en bedrager. Jeg vet ikke. Hva om han bare er et snikangrep, en som snek seg inn, og kommer opp hit og bare gir seg ut for å være noe? Se hva som skjer, ser du, bare—bare se hva som finner sted. Jeg vet ikke.

119 Men, ser du, du står her, da kan du stå fullkomment, vel vitende om at Gud ga et løfte, Gud holder Sitt løfte. Ser du? Nå, hvis Gud holder Sitt løfte, mellom, akkurat her nå, til disse menneskene; hvor mange der ute som sitter der ute, og av hele ditt hjerte kommer du til å tro det? Hele hjertet ditt, kommer du til å tro? Da bare tro meg.

120 La oss nå se. La oss ta et Skriftsted. Nå, Simon Peter kom til Herren Jesus. Og da han kom til Herren Jesus, fortalte Herren Jesus hvem han var, og—og fortalte ham ting om livet hans. Vel, den samme Jesus lever i dag. Han . . . Tror du at Han sto opp fra de døde? Tror du at Messias' Ånd lever rett i Menigheten i dag, akkurat som Den alltid har gjort? Ja vel.

121 Nå, dere i forsamlingen, som ikke har et bønnekort, se denne veien og si: "Herre!" Selvfølgelig er det ingen bønnekort i forsamlingen, jeg har alle stående her. Dere i forsamlingen si: "Herre, rør Du ved meg." Finn ut hva som skjer. Finn ut hva som skjer . . .? . . .

¹²² Nå, sir, hvis det var en måte i verden å hjelpe deg på, ville jeg gjort det. Ser du, jeg er bare, vi er bare fremmede her, og jeg—jeg møter deg for første gang. Men jeg er ansvarlig, som en forkynner, for å fortelle Sannheten og å være et vitne om Jesus Kristus. Og nå vil jeg ikke at du skal fortelle meg noe. Jeg vil bare at du skal svare meg, om det er sant eller ikke, og så la Ham gjøre det. Og hvis Han vil utføre på samme måte her på plattformen, gjennom denne kroppen, som Han gjorde gjennom Jesu kropp!

Det er Gud, i Kristus. Jesus sa: “Jeg gjør ingenting før Faderen, som er i Meg, viser Meg. Han forteller Meg hva Jeg skal gjøre.” Så det var ikke Jesus som fortalte det til kvinnen. Det var Faderen, i Ham, som fortalte kvinnen det. Det var—var ikke Jesus som visste hvem Simon Peter var, det var Faderen som bodde i Ham, som visste hvem Simon Peter var. Slik er det. Ser du? Slik er det.

¹²³ Jeg kan fortelle deg, nå, at du er en kristen, ja, sir, fordi du har en—en—en velkommen ånd som vibrerer varmt. Og han, han er en troende. Han er en kristen. Og du lider av en nervøs tilstand som gir deg mageproblemer. Er det riktig? [Broderen sier: “Det er riktig.”—Red.] Ser du? Ser du? Nå, det er helt riktig. Hva gjorde det? Hvordan visste jeg det? Hvordan i all verden kunne jeg vite det? Vi har aldri sett hverandre før. Det er sant. Er det ikke? [“Det er sant.”] Kanskje Han vil fortelle deg noe annet om deg selv. Jeg skal fortelle deg. Her er noe. Jeg ser en kvinne ved siden av deg. Hun er med deg. Det er din kone. Hun trenger også litt hjelp. Ja, sir. Tror du at Gud kan fortelle meg her hva som er galt med din kone? [“Jeg vet at Han kan.”] Ja vel, sir. Hun har hjerteproblemer, komplikasjoner. Det er riktig. Er det ikke? Nervøs også. Ja, sir. Nå, du er ikke fra denne byen. Du drar tilbake *denne* veien når du drar hjem, til Cincinnati. Det er riktig. Du er fra Cincinnati, Ohio. Du heter Milliken. Dra tilbake, dra hjem, bli frisk. Herren vil velsigne deg, og du vil bli helbredet, du og din kone. Gud velsigne dere.

Kom, sir. Tror du? Nå er det bare å ha tro. Ikke tvil.

¹²⁴ Vær virkelig ærbødig nå. Alle må nå bare vær helt ærbødige, vær stille. Ser dere, Den Hellige Ånd er så var. Hvor mange vet det? Bare veldig var, Hellige Ånd, ser dere, bare en liten forstyrrelse hindrer Ham.

¹²⁵ Ifølge legene må du dø ganske snart, av hjerteproblemer. Det er riktig. Du har kommet hit fra Chicago, Mr. Mosley. Fornavnet ditt er Theodore. Tror du Gud? [Broderen sier: “Ja.”—Red.] Gå da hjem og lev, i Jesu Kristi Navn, og bli frisk. Gud velsigne deg.

¹²⁶ Tror du Gud? [Søsteren sier: “Absolutt. Ja, sir.”—Red.] Du lider av en tilstand i beinet ditt. Du kommer også utenbys fra. Du er fra Owensboro, Kentucky. Du heter fru Lamb. Gå hjem og bli frisk.

127 Damen som sitter der, er også fra Owensboro. Har en byll på brystet ditt her. Skal opereres i morgen. Gå, tro og lev.

128 Tror du, sir? [Broderen sier: “Ja, det gjør jeg.”—Red.] Vi er fremmede for hverandre. Du heter Mr. Gilmore. Det er riktig. Du kommer fra Anderson, Indiana, hvor den store Church of God-bevegelsen er. Det er riktig. Du står her for din datter som har en halvsidig lidelse. Hun er halvsidig lammet. Tror du? Så gå hjem og finn henne slik du tror. Ja vel. Gud velsigne deg. Ha tro. Tro.

129 Tror du av hele ditt hjerte, sir? [Broderen sier: “Ja, sir.”—Red.] Du er fra Indianapolis. Du er en forkynner av Evangeliet. Dette er din kone. Hm-hmh. Hun lider også. Hun har spiserørsproblemer i spiserøret. Legen . . . Har hjerteproblemer; litt nervøs. Jeg ser at hun er døv i øret. Hva . . . Kom hit.

Du døve ånd, i Jesu Kristi Navn, jeg befaler deg ved den levende Gud, kom ut av kvinnen.

Nå kan du høre meg fint nå. Dere begge kan gå hjem og bli friske. Dra hjem igjen nå. Du hører meg, og du er frisk. Du vil bli bra.

130 Tror du av hele ditt hjerte? Bare ha tro på Gud. Tro.

131 Den leddgikten og slikt er skikkelig ille. Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Så gå rett ned der. Gå hjem, og pris Hans Navn og si: “Takk, kjære Herre Jesus.”

Grunnen til at jeg oppfattet det så raskt, denne kvinnen hadde det samme, leddgikt.

Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? [Broderen sier: “Ja.”—Red.] Ja vel, sir. Så bare gå rett ned der og si: “Takk, Herre Jesus”, og gå hjem.

132 Ja vel, søster, bare dra tilbake igjen, og tro. Du er stiv i knærne, er her, og hjerteproblemer og så videre. Bare dra hjem igjen, si: “Takk, Herre Jesus”, og bli frisk. Tro med alt som er i deg.

133 Tror du? Hva med der ute, noen av dere, tror dere?

134 Liten dame som sitter der, mørkhåret, med epilepsi, tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Tar du imot det? Ja vel. Hvis du gjør det, vil Han gjøre det.

135 Her sitter det en predikant, som ønsker å vandre nærmere Gud. Ikke sant, sir? Tror du at Gud vil gjøre det for deg? Rekk opp hånden og si: “Jeg tar imot det.” Hm-hmh.

136 Denne damen som sitter her, tok hånden ned. Hun har åndelige problemer hun tenker på. Det er riktig.

137 Her er en liten dame her, lurert på om hun skal få babyen sin. Det er riktig. Du har vært på et av møtene mine. Jeg lovet deg, ved Gud, en baby. Gjorde jeg ikke det? Ja vel. Så dra hjem og få den. Ikke bekymre deg for det lenger.

138 Tror dere av hele deres hjerte, alle sammen? Tror hver og en av dere? Abrahams Ætt skal innta porten, fiendens port. Er dere Abrahams Ætt ved Jesus Kristus? Rekk opp hendene hvis dere er det.

Så legg hendene på sidemannen din, på sidemannen din, på hverandre. Legg hendene på hverandre. Innta porten nå. Det er ditt. Det tilhører deg. "Troens bønn skal redde de syke. Gud skal reise dem opp." Ja vel, be på din egen måte. Be slik du gjør i menigheten din. Be for menneskene som er med deg nå. Legg hendene på hverandre og be.

139 Herre Jesus, vi kommer i det store, Allmektige Navnet til den Kongelige Sæd, Abrahams Sæd, som ble lovet Ham på fjellet der Du tilveiebrakte et lam; og plasserte det lammet i ødemarken, en mystisk ting, det samme som Du gjorde med de ekornene i går.

Jeg ber, Herre Gud, at Du vil sende Kraft, en tro. Og la hver Ætt . . . Jeg vet at de vil, Herre, fordi du sa: "Abrahams Ætt." Og hvis det har vært noen her som har utgitt seg for å være Ætten, og ikke er Ætten, tilgi dem for deres intensjon her, eller hykleri. Og må Den Hellige Ånd akkurat nå sette deres sjel i brann med levende tro. La Den Hellige Ånd sveve inn i hvert hjerte og helbrede alle her. De har hendene på hverandre.

Den Kongelige Sæden sa: "Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger hendene sine på de syke, skal de bli friske." Og Han Som ga løftet, er tilstede akkurat nå, og viser Seg Selv, at Han er her. Der er Ætten med hendene sine på hverandre. "Disse tegn skal følge dem som tror." Må Den Hellige Ånd strømme gjennom hver og en av deres hender, inn i folkets hjerter, inn i kroppene, og helbrede alle som er i Guddommelig Nærvær. Gi det, Herre.

Jeg fordømmer djevelen. Jeg fordømmer all vantro. Jeg fordømmer enhver uren ånd. Jeg fordømmer enhver hykler. Jeg fordømmer alt som er i strid med Guds Ord. Og la Den Hellige Ånd ta Sin plass i folkets hjerte, akkurat nå, ved tro. Må enhver sykdom og enhver plage, enhver lidelse forlate folket, i Jesu Kristi Navn. Amen.

140 Nå, Abrahams Ætt, dere som er av kongelige avstamning, dere som er av løftet, ved Guds nåde og hjelp, hvor mange av dere kan rekke opp hånden og si: "Jeg har fått det jeg ba om." Takk skal du ha. Slik er det. Det er det løftet er til for. Det er det løftet er gitt for, at du kan være en arving til alle ting, ved Jesus Kristus, som frelste deg. Han frelste deg fra synd. Han frelste deg fra sykdom. Han frelste deg fra døden. Han frelste deg fra helvete. Han frelste deg fra graven.

141 Du sier: "Broder Branham, men vi går alle i graven." Men graven kan ikke holde oss. Han gikk også til den, men den kunne ikke holde Ham. Ja visst. Den kan ikke holde Ham.

¹⁴² “Vel, broder Branham, jeg blir så fristet.” Det ble Han også. Men Han frelste deg fra fristelse.

¹⁴³ “Led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde.” Ser du, Han gjorde det. Alt er ditt. Alt er ditt, ved Jesus Kristus. Han gir deg alt, fritt. Det er ingen betaling for det, eller noe. Det er bare ditt akkurat nå. Er du ikke glad for det? Er du ikke glad for Ham? Gud være takk.

¹⁴⁴ Nå, det er møter, i kveld. Ja. Det er i kveld, halv åtte i kveld. Jeg lar pastoren fortelle dere. Kom igjen. Kom igjen.

Nå, neste søndag morgen, om gode Herren vil, vil jeg være tilbake for å be for de syke, ved tabernaklet eller hvor som helst.

INNTA FIENDENS PORTER NOR59-1108
(Possessing The Enemy's Gates)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag morgen, 8. november, 1959, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org